

N:o 8.

Af herr friherre **Leijonhufvud, Sten**, om *ändring i förordningen angående en postsparbank för riket den 22 juni 1883.*

För befordrande af sparsamhet hos befolkningen hafva tid efter annan åtskilliga åtgärder blifvit vidtagna, hvilka kraftigt fört saken framåt. Särskildt har postsparbanksinrättningen beredt tillfälle att, utan större tidsutdrägt och omkostnad, få de små besparingarna gjorda räntebärande. För fullständigare vinnande af detta mål, och då kongl. förordningen den 22 juni 1883 angående postsparbanker i afseende å samladt kapital endast stadgar, att, om egare af motbok hos postsparbankens styrelse gör framställning derom, att för medel, som på hans räkning i postsparbanken inneslå, må inköpas räntebärande obligation, utfärdad af svenska staten eller Sveriges allmänna hypoteksbank, så synes det mig, som skulle steget mot det mål, postsparbanken har att uppnå, icke hafva blifvit taget fullt ut, då förhållandet är, att staten och hypoteksbanken endast utgifva obligationer å högre belopp än som motsvara de mindre bemedlades tillgångar. Då härtill kommer, att det är förenadt med ganska stort besvär, tidsspillan och omkostnad att, i synnerhet på landsbygd med långa afstånd till närmaste sparbank, få samlade medel der insatta och dem efter skedd uppsägning åter utfå, borde det underlätta placerandet af å postsparbanksbok samlade medel, om postsparbanksstyrelsen egde rätt att utfärda räntebärande, ouppsägbara obligationer å mindre belopp, exempelvis å 20, 30, 40 och

50 kronor, hvarå den af det allmänna bestämda årliga räntan finge å närmaste postanstalt lyftas. Härigenom skulle ett inhemskt fondsystem, till en början för de små kapitalen, kunna bildas och sparsamheten befordras dymedelst, att man hade i sina händer obligationer, gifvande årlig afkastning, hvilka vid vissa liqvider kunde såsom mynt användas.

På grund af det ofvan anförda får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t ville i underdånighet anhålla om sådan ändring i eller tillägg till kongl. förordningen af den 22 juni 1883 angående postsparbanker, att postsparbankens styrelse må erhålla rätt att utgifva från insättarens sida ouppsägbara räntebärande obligationer å mindre belopp från 20 till och med 50 kronor, eller å de belopp, som anses bäst motsvara syftemålet, för att tillhandahållas insättare i postsparbanken, hvilka begära få sina der placerade medel mot obligationer å mindre belopp utbytta.

Stockholm den 26 januari 1892.

Sten Leijonhufvud.
